

gen end før Krigen. Men Forholdet er dette, at jo længere man kommer ned, jo mindre Landejendommene er, des mindre er der tjent forholdsvis. De mindre Landbrugere mærker Dyrtiden føleligere, og jeg er tilbøjelig til at mene, at en betydelig Del af Husmandsstanden egentlig ingen Ekstrafortjeneste har haft under Krigen, i alt Fald har den været ringe“. Disse Betragtninger, som det ærede Medlem fra Rønne fremsatte, vil jeg gøre til mine. Jeg tror nemlig, at det er det virkelige Forhold. Men naar vi nu ved, at det lige saa godt i Landbruget som i andre Erhverv er saaledes, at de fleste hører til de mindre, her til det mindre Landbrug, er det ikke rigtigt at betegne Landbruget paa en saadan Maade, som sket er, for det er misvisende.

Jeg vil dog gentage, at jeg hermed ikke vil sige, at det ikke er gode Tider for Landbruget, jeg ønsker kun at udtale, at det er ikke Landbruget, der har tjent de store Formuer. Det skal ogsaa nok vise sig, naar vi nu kommer til, hvad jeg haaber, vi alle er enige om, at de store Indtægter og Formuer, der er tjente under Krigen, skal beskattes klækkeligt til Fordel for dem, der lider under Dyrtidens Tryk. Jeg føler mig overbevist om, at det da nok skal vise sig, at det er ikke Landbrugerne, der har tjent Millionerne, for saa lukrativt er Landbruget ikke, selv om enkelte store Landbrugere naturligvis har haft stor Fortjeneste. Naar Statistikkens kommer frem, skal det nok vise sig, at det er Byerne, Handelen og Industrien, der har tjent langt flere Penge end Landbruget.

Men dette Forhold, at et Mindretal, nogle enkelte, tjener mange Penge og bliver rige, adskillige maaske endda bliver Millionærer, medens det store Flertal lider under Dyrtiden, skaber ikke lykkelige Tilstande for et Land. Det er ikke det, der bringer Lykke, at der er nogle, der har for meget, medens det store Flertal har for lidt. Vel er det saadan, at det er ikke Rigdommen, der betinger Lykken; fordi Folk er rige, er de derfor ikke lykkelige, men paa den anden Side mener jeg, at der skal for os alle et vist Minimum af Livsgoder — af f. Eks. Bolig, Føde og Klæder — til, for at vi kan føre en til-

freds Tilværelse, og naar det da er saadan, at nogle har tjent store Formuer, medens der er mange flere, der døjer mere end tidligere for at faa de fornødne Livsgoder, siger jeg, at det er ikke lykkelige Forhold. Jeg vil derfor — og jeg er overbevist om, at det Parti, jeg tilhører, ogsaa vil det — være med til at træffe Dyrtidsforanstaltninger til Lindring af Nøden for dem, der er kommet til at trænge, og jeg synes som sagt, at intet er rimeligere, end at meget af de store Formuer, der er tjente paa Grund af Krigen, bliver anvendt til Hjælp for dem, der kun har lidt under Krigen.

Til den højtærede Kirkeminister vil jeg rette en Forespørgsel angaaende den paatænkte Kirke i Hadsten Stationsby. Det er mig bekendt, at da der intet stod derom paa det forelagte Finanslovsforslag, har det knebet med at faa de tegnede private Bidrag ind, idet man ræsonnerer som saa: Hvad bliver det til? Kan vi vente at faa denne Kirke, som vi nu har talt saa meget om? Vi ser jo intet Forslag i saa Henseende. Jeg vil derfor fra denne Plads rette en Forespørgsel til den højtærede Kirkeminister for fra ham at faa en Udtalelse, der kunde berolige de tvivlende i saa Henseende. For mig er der ingen Tvivl til Stede, men for Sagens Skyld vilde jeg sætte megen Pris paa at faa en saadan Udtalelse. Det er jo saaledes, at Beboerne i Stationsbyen, med Længsel venter paa denne Kirke og har gjort Skridt til at faa afholdt Gudstjeneste; det vil sige til at faa den stedlige Præst til at holde Prædikener i Stationsbyen. Jeg anfører det, for det viser dog, at der er Trang til at faa denne Kirke. Men selv om det nu lykkes dem at faa saadanne regelmæssige Gudstjenester, omfatter de jo ikke de kirkelige Handlinger: Daab, Begravelse o. s. v., som dog maa holdes i Kirken.

Jeg vil bringe den højtærede Undervisningsminister en Tak, fordi der paa Finanslovsforslaget er foreslaaet et forøget Tilskud til Børnebogsamlingerne paa Landet. Jeg tror, at Børnebogsamlinger, Folkebogsamlinger, Sognebiblioteker, hvad man nu vil kalde dem, kan gøre stor Nytte i Oplysningens Tjeneste. Det har altid staaet for mig saaledes, at hvad der